

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/24773 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 22 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

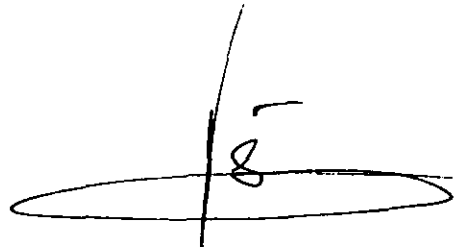
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2007

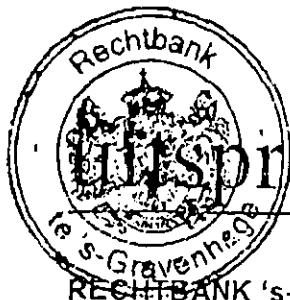
154.

Verzonden: 18 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/24773 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0609.25.0798,
eiser,
gemachtigde: mr. C.A.J.M. Snijders, advocaat te Bostel;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.D. Gunster, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 21 september 2006 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij besluit van 16 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 15 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 10 juli 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 2 oktober 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer. Naar aanleiding van een bijeenkomst in het kader van een protest tegen de bouw van stuwdam in de Nijl bij de plaats op 21 april 2006 is eiser op 22 april 2006 gearresteerd door de Sudanese veiligheidsdienst en twee maanden vastgehouden. Hij is op vrije voeten gesteld, nadat hij een verklaring had getekend inhoudende dat hij zich niet meer zou bemoeien met . Twee of drie dagen later is de veiligheidsdienst zijn huis binnengevallen en is zijn broer gearresteerd. Eiser is gevlucht en ondergedoken bij zijn oom. De veiligheidsdienst is nadien meer dan drie keer bij zijn familie langs geweest om te informeren naar eiser.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser toerekenbaar niet in het bezit is van documenten betreffende zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 (Vreemdelingenwet 2000). De door eiser verstrekte gegevens over zijn reisroute komen niet overeen met de gegevens uit de OAG Travel Planner. Blijkens onderzoek is het door eiser overgelegde pasje van de studentenvereniging met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet echt. Weliswaar heeft verweerder de feiten waarop eiser zijn gegronde vrees voor vervolging baseert, geloofwaardig geacht, maar de vermoedens die eiser hierop baseert niet. Daarom heeft verweerder het asielrelaas niet geloofwaardig geacht.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat verweerder ten onrechte artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000, heeft tegengeworpen. De bron OAG Travel Planner is onduidelijk. Eisers asielrelaas is wel degelijk geloofwaardig. Verweerder is in het bestreden besluit onvoldoende ingegaan op de stellingen van eiser in de zienswijze. Verweerder heeft de verklaringen van eiser slechts met vermoedens geparceerd.

In beroep heeft eiser een kopie van het rijbewijs alsmede een bewijs van studie aan de overgelegd.

3. Overwegingen

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten betreffende de reisroute toerekenbaar geacht, waardoor op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser. Daartoe is redengevend dat de verklaringen van eiser over zijn reisroute niet stroken met de door verweerder overgelegde vluchtgegevens van OAG Travel Planner. Hetgeen eiser hiertegen in heeft gebracht – op 18 september 2007 zal een vlucht plaatsvinden van naar zodat aannemelijk moet worden geacht dat dit op 18 september 2006 ook het geval is geweest – kan niet als betwisting worden beschouwd van de door verweerder overgelegde gegevens, reeds omdat dit geen betrekking heeft op de door eiser vermelde reisdata. De enkele stelling dat de informatie van verweerder niet juist is, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat deze stelling niet is onderbouwd. Dit geldt evenzeer voor de stelling van eiser dat onduidelijk is wat voor een bron de OAG Travel Planner is, nu eiser geen gegevens heeft aangedragen op grond waarvan moet worden aangenomen dat de informatie afkomstig van deze OAG Travel Planner niet juist zou zijn. Daarom ziet de rechtbank geen aanleiding om het onderzoek te heropenen op grond van de stelling van eiser dat de OAG Travel Planner een onduidelijke bron is. Hierbij merkt de rechtbank op dat het aan eiser is om zijn reisroute aannemelijk te maken. Overigens ziet de rechtbank evenmin aanleiding het onderzoek te heropenen ten einde eisers beroep opnieuw ter zitting te behandelen om de enkele reden dat tijdens de zitting van 2 oktober 2007 geen tolk aanwezig was.

De stelling van eiser dat hij de reisdocumenten volgens afspraak heeft teruggegeven aan de reisagent, op grond waarvan het ontbreken daarvan niet toerekenbaar kan worden beschouwd, kan eiser niet baten. Daartoe is redengevend dat ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State het teruggeven aan de reisagent van de reisdocumenten wordt toegerekend aan de desbetreffende vreemdeling.

Nu ingevolge vaste jurisprudentie het toerekenbaar ontbreken van één van de elementen die worden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000, reeds voldoende is om deze bepaling aan de betrokken vreemdeling tegen te werpen, behoeft het toerekenbaar zijn van het ontbreken van documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit geen bespreking meer. Op grond hiervan behoeft evenmin bespreking de vraag of het door eiser in beroep overgelegde rijbewijs door verweerder had dienen te worden onderzocht.

Vervolgens is in geschil de vraag of het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de door eiser naar voren gebrachte feiten geloofwaardig worden geacht, maar dat de vermoedens die eiser aan deze feiten ontleent – de geheime dienst zou nog steeds op zoek zijn naar eiser met het oogmerk om hem uit de weg te ruimen – niet aannemelijk geacht moeten worden. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

Eiser heeft zijn vermoeden dat de inval in het huis van zijn familie na zijn vrijlating verband hield met zijn aanwezigheid op de bijeenkomst van 21 april 2006 niet nader geconcretiseerd en onderbouwd, waardoor deze niet plausibel moet worden geacht.

Niet valt in te zien waarom de veiligheidsdienst korte tijd nadat eiser is vrijgelaten hem opnieuw zou willen arresteren met het oogmerk hem te doden. De reden die eiser hiervoor heeft gegeven – zijn vrijlating kwam uitsluitend voort uit de publieke aandacht voor de gewelddadigheden van 21 april 2006 – acht de rechtbank niet overtuigend, nu dit niet valt te rijmen met eisers verklaring dat de veiligheidsdienst van plan was hem als ooggetuige uit de weg te ruimen. Het incident genoot volgens de verklaringen van eiser immers al wereldwijde bekendheid, zodat niet valt in te zien wat de veiligheidsdienst zou bereiken door het uit de weg ruimen van ooggetuigen, waarbij voorts in aanmerking moet worden genomen dat bij de bijeenkomst op 21 april 2006 zo'n 1000 mensen aanwezig zijn geweest. Hierbij heeft de rechtbank ook nog in aanmerking genomen dat eiser na zijn vrijlating zich geenszins als getuige heeft gemeld of zich anderszins heeft beziggehouden met de stuwadmkwestie en de gebeurtenissen op 21 april 2006. Overigens valt niet in te zien waarom de veiligheidsdienst eiser niet onmiddellijk na zijn vrijlating heeft geliquideerd dan wel opnieuw heeft opgepakt. Door hiermee te wachten heeft de veiligheidsdienst immers het risico genomen dat eiser zou ontkomen, welk risico zich heeft verwezenlijkt. De omstandigheid dat eiser op zijn onderduikadres bij zijn oom ongemocid is gelaten, duidt evenmin in de richting van een verband tussen de inval in eisers woning en de gebeurtenissen op 21 april 2006. Indien de veiligheidsdienst het inderdaad op eiser had gemunt, omdat hij een ooggetuige was van voornoemde gebeurtenissen, valt niet in te zien waarom men hem dan niet heeft gezocht in de woning van zijn oom. De verklaring die eiser hiervoor geeft – het was een oom van moeders kant en het onderduikadres was op een enorme afstand gelegen in een moeilijk bereikbaar gebied – acht de rechtbank niet afdoende. Men zou immers verwachten dat de veiligheidsdienst alle mogelijke bekende onderduikadressen zou nazoeken ongeacht of deze nu ver weg zijn gelegen of niet, indien de persoon van eiser daadwerkelijk zo belangrijk voor hen was.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat verweerder niet is ingegaan op hetgeen eiser in zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, aangezien verweerder blijkens de tekst van het bestreden besluit, dat wel degelijk heeft gedaan.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

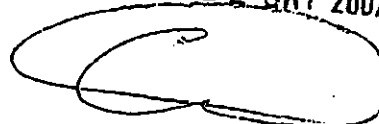
Zaaknummer: Awb 07/24773

blad 4

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.F. Claessens en in tegenwoordigheid van
drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op 22 OKT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 22 OKT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
6813	INGEKOMEN
B	15 NOV 2007
ZAAKNR. 200707986	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postbus 195 5280 AD Boxtel
 Bosscheweg 1 5281 AE Boxtel
 Telefoon: (0411) 67 44 52 Fax: (0411) 67 76 50
 E mail: info@snijdersentoemen.nl
 Website: www.snijdersentoemen.nl

SNIJDE RS
 ENTOEMEN
 ADVOCATEN

PER POST & FAX 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingen

Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Mr C.A.J.M. Snijders
 Mr B.W.M. Toemen
 Mw. Mr E.H.J.M. de Bonth

Boxtel, 15 november 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake / I.N.D. Noord Oost
 Ons kenmerk CS(EB)/MK/00012254/29k
 e-mailadres C.Snijders@snijdersentoemen.nl
 IND-nummer 0609.25.0798

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

geboren op wonende te
 vreemdeling van Soedanese
 nationaliteit, (verder te noemen 'appellant'), te dezer zake woonplaats kiezende te
 Boxtel aan het adres Bosscheweg 1 ten kantore van Snijders en Toemen Advocaten, van
 wie mr. C.A.J.M. Snijders uitdrukkelijk verklaart door appellant ten deze bepaaldelijk
 gevolmachtigd te zijn dit hoger beroepschrift namens hem in te dienen en te
 ondertekenen.

Appellant heeft kennis genomen van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Almelo, sector Vreemdelingenkamer d.d. 22 oktober 2007, AWB
 07/24773, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van de Minister voor
 Vreemdelingenzaken en Integratie van 16 mei 2007 ongegrond is verklaard.

Een kopie van de uitspraak treft u hierbij aan prod. 1.

Appellant komt tegen deze uitspraak van uw College bij dezen in hoger beroep.

De verstrekte toevoeging is aangevraagd en zal, zodra deze is afgegeven, worden
 overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak, komt daarvan bij uw College in
 hoger beroep en voert daartegen de navolgende grieven aan en geeft voorafgaande
 daaraan een algemene toelichting.

Gelden voor derden t.n.v. Stichting Derdongelden 10.88.86.484

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door
 onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

Any liability shall be limited to the amount which is paid out
 under the firm's professional liability policy.

1

SNIJDERS

ENTOEMEN

ADVOCATEN

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 onder overweging 3 van de bestreden uitspraak dat de afwezigheid van een tolk op de zitting geen reden hoeft te zijn om het onderzoek ter zitting te heropenen.

Toelichting:

Door de gemachtigde van appellant is een tolk gereserveerd om aanwezig te zijn bij de zitting van de rechtbank op 2 oktober 2007. Ter zitting bleek echter dat deze tolk niet was verschenen, zonder dat deze bericht van verhindering had doorgegeven. De rechtbank heeft daarop besloten de zaak ter zitting te behandelen en zich nader uit te laten over de vraag of de zaak aangehouden zou dienen te worden. Appellant is van mening dat de rechtbank door het niet aanhouden van de zaak en het niet heropenen van de zitting, ten onrechte voorbij is gegaan aan het recht van appellant om aanwezig te zijn bij een zitting waarbij hij in de gelegenheid is om te kunnen begrijpen wat er gezegd wordt. Nu er geen tolk was heeft appellant niet het laatste woord gehad en was hij bovendien niet in staat om enige vragen van de rechtbank zodanig te beantwoorden. Aangezien er sprake was van overmacht aan de zijde van de gemachtigde van appellant om alsnog voor een tolk te zorgen, gezien het late tijdstip van diens afwezigheid, had de rechtbank de zaak moeten aanhouden teneinde appellant in de gelegenheid te stellen zich persoonlijk nog uit te laten over zijn beroepschrift.

GRIEF II

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 onder punt 3 van de bestreden uitspraak dat de rechtbank geen aanleiding ziet om het onderzoek te heropenen op grond van de stelling van eiser dat de OAG TravelPlanner een onduidelijke bron is.

Toelichting:

Geïntimeerde heeft voor het nemen van het bestreden besluit van 16 mei 2007 gebruik gemaakt van een bron genaamd OAG TravelPlanner. Dit betreft een internetdienst waarop vluchten kunnen worden getraceerd. Appellant heeft aangegeven dat de informatie die door geïntimeerde van deze site is gehaald voor hem niet te vinden is. Appellant is alleen in staat om te kijken naar data in het heden en niet naar data in het verleden. Kennelijk is geïntimeerde hiertoe wel in staat. Geïntimeerde heeft nagelaten aan appellant duidelijk te maken hoe hij aan dezelfde informatie zou kunnen komen als geïntimeerde.

Geïntimeerde heeft bovendien nagelaten te motiveren op grond waarvan uitgegaan kan worden van de informatie die zich op de OAG TravelPlanner site bevindt. Appellant heeft een beroep gedaan op artikel 3.9 van de Awb waarin de vergisplicht is opgenomen. Appellant is van mening dat geïntimeerde zich had moeten vergewissen van de inhoud van de TravelPlanner voordat daar zo klakkeloos een beroep op werd gedaan. Dit is eens te meer zo nu appellant betwist dat de informatie op deze TravelPlanner site staat juist is en zich niet kan verweren tegen de informatie op die site omdat hij zelf niet in staat is de informatie die verweerder van de site heeft gehaald na te gaan. Immers, zoals gesteld kan appellant niet kijken in het verleden op die site iets waartoe verweerder kennelijk wel in staat is.

SNIJDERS

ENTOEMEN

ADVOCATEN

GRIEF III

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 in rechtsoverweging 3 dat het geen bespreking behoeft of het door eiser in beroep overgelegde rijbewijs door verweerder had dienen te worden onderzocht.

Toelichting:

Nu verweerder gezien het voorgaande onder grief II ten onrechte de informatie van OAG TravelPlanner heeft gebruikt, kan niet langer worden volgehouden dat appellant onvoldoende heeft verklaard ten aanzien van zijn reis naar Nederland. Dit heeft tot gevolg dat de toepassing van artikel 31, tweede lid onder f, afhangt van de vraag of je hem het ontbreken van documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit kunt tegenwerpen. In het kader van deze vaststelling is wel degelijk van belang dat eiser in beroep een rijbewijs heeft overgelegd waaruit zijn identiteit en nationaliteit blijken. Verweerder had dit stuk dienen te onderzoeken en mede op basis hiervan niet tot de conclusie kunnen komen dat er op voorhand twijfel was aan de juistheid van de verklaringen van appellant.

GRIEF IV

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 van de bestreden uitspraak dat verweerder in redelijkheid zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet aannemelijk geacht moet worden dat de geheime dienst nog steeds naar appellant op zoek is.

Toelichting:

Appellant is van mening dat het tegenstrijdig is wanneer geïntimeerde wel alle feiten die appellant naar voren brengt geloofwaardig acht, maar niet de vermoedens die hij daaraan ontleent. Appellant heeft gesteld dat hij als van de vereniging Burgers van deelnam aan een vergadering op Toen de situatie na deze vergadering uit de hand liep en er zelfs doden zijn gevallen, is hij een dag later op gedetineerd door de Soedanese autoriteiten. Appellant is daarna, na internationale politieke druk, uit zijn detentie vrijgelaten en ondergedoken bij zijn oom. Tijdens het verblijf bij zijn oom is er een inval in zijn woning geweest en is de Veiligheidsdienst nog een aantal malen bij hem thuis geweest om naar appellant te zoeken.

Vaststellende dat de rechtbank het feit dat de Veiligheidsdienst nog aan de deur is geweest bij appellant als feit geloofwaardig vindt, is niet te volgen de conclusie van de rechtbank dat het vermoeden dat appellant daaraan ontleent, dat men nog steeds naar hem op zoek is, niet juist zou zijn. Appellant heeft geen andere reden om te vermoeden dat de Veiligheidsdienst naar hem zoekt dan wegens zijn betrokkenheid bij de gebeurtenissen op Appellant heeft bovendien een plausibele verklaring voor het feit dat men hem eerst heeft vrijgelaten en later nog naar hem op zoek is gegaan. Appellant heeft namelijk aangegeven dat hij de was van een groep mensen die op dat moment een vergadering belegde, zodat hij een bijzondere positie in die groep van 1.000 personen had. Bovendien was in april 2006 en direct daarna de aandacht voor zijn persoon en de andere personen die deel hadden genomen aan de bijeenkomst groot en had ook de internationale gemeenschap oog voor deze zaak. Na vrijlating van appellant en nadat nog enige tijd was verstreken, werd die internationale aandacht een stuk minder en daardoor ook de mogelijkheid van de Veiligheidsdienst om alsnog achter appellant aan te gaan

